

Tài liệu nghiên cứu:

“CHỦ QUYỀN VIỆT NAM TRÊN CÁC QUẦN ĐẢO HOÀNG SA VÀ TRƯỜNG SA” SAU NĂM 1974.

Vũ-Hữu-San,

- * * * * * *Rời đến một ngày, người Việt-Nam cũng xuất-ngoại đông-đảo, cũng khảo-cứu như người Trung-Hoa lúc trước đây. Trong các trường đại-học Âu, Mỹ, Á, Úc; khi người Việt cùng nhau đọc những đoạn Sử, Địa hay tài-liệu mà chính Trung-Hoa đem ra dẫn-chứng, người ta đã tìm thấy ngay sự thực để phản-công vũ-bảo. Những sự thực "chết người" này làm cho Ông Tàu không-lô bị tâu-hỏa nhập-ma vì trúng ngay đòn Gậy Ông Đập Lưng Ông.

+++++

Dù Hoàng-Sa bị chiếm-đóng bằng võ-lực, Chủ-quyền và Pháp-lý vẫn thuộc về ta

Ngày 19 tháng 1 năm 1974, Hải-Quân Việt-Nam Cộng-Hoà đã anh-dũng chiến-đấu bảo-vệ quần-đảo Hoàng-Sa. Với lực-lượng hùng-hậu và quân-số đông-đảo hơn gấp bội quân ta, bọn xâm-lãng Trung-Cộng chiếm-đóng Hoàng-Sa kể từ ngày đó.

Tuy vậy, những hành-động võ-lực tương-tự chưa bao giờ được Công-pháp Quốc-tế cũng như lương-tâm nhân-loại chấp-nhận. Đảo chỉ tạm thời lọt vào tay kẻ xâm-lãng. Trong khi người Việt chúng ta và cả thế-giới luật-gia vẫn quyết-tâm tiếp-tục tranh-đấu cho lẽ phải, chủ-quyền của Việt-Nam trên hai quần-đảo Hoàng-Sa và Trường-Sa vẫn không thể bị mất!

Trong bài viết ngắn gọn này, chúng tôi xin điếm qua những tài-liệu liên-hệ đến Pháp-lý về "Chủ-quyền Việt-Nam trên các quần-đảo Hoàng-Sa Trường-Sa" sau năm 1974.

Bạch-Thư Việt-Nam Cộng-Hòa, 1975

Ngay sau khi các chiến-sĩ Hoàng-Sa của ta lần mình hy-sinh trong khói lửa để bảo-vệ Hoàng-Sa, nhiều nhà trí-thức Việt-Nam đã hợp-biên một tài-liệu minh-chứng chủ-quyền nước ta. Sau đó cuốn "Bạch-Thư về Hoàng-Sa và Trường-Sa" đã ra đời tại Sài-Gòn. Bộ Ngoại-Giao phổ-biến khắp thế-giới dưới nhan-đề Anh-ngữ là "White Paper on the Hoang Sa (Paracel) and Truong Sa (Spratly) Islands" - cơ-sở xuất-bản: Republic of Vietnam, Ministry of Foreign Affairs, Saigon, 1975). Bạch-thư này tuy chỉ là một tập tài-liệu ngắn gọn 105 trang, nhưng thực-sự là một tài-liệu căn-bản khá đầy-đủ và hơn nữa, trình-bày rất rõ-ràng các yếu-tố pháp-lý, lịch-sử về chủ-quyền Việt-Nam trên hai quần-đảo Hoàng-Sa và Trường-Sa.

Chúng ta tiếc rằng "Bạch-Thư về Hoàng-Sa và Trường-Sa" đã sinh ra đời dưới một ngôi sao xấu. Ảnh-

hưởng cuốn sách không được mạnh mẽ như các Tác-giả của nó từng hy-vọng khi cùng nhau đóng góp phần tim, óc. Cũng không may cho Việt-Nam lúc đó, áo-giác của màn khói mù tuyên-truyền nguy-tạo chủ-quyền Trung-Cộng đang lúc phát-triển tối-đa, đủ hiệu-năng che lấp hoàn-toàn sự thật. Dồn dập tiếp theo những hành-động ám muội của kẻ thù, chút ánh-sáng công-lý đang le lói lại gặp phải cơn cuồng-phong dứt điểm: Miền Nam bị Hà-Nội cưỡng-chiếm vào tháng 4 năm 1975. Mất hẳn nội-lực, cuốn sách bị lẳng chìm và đi dần vào quên-lãng.

Hiểu được giá-trị của cuốn Bạch-thư Việt-Nam Cộng-Hòa, chúng tôi đang nỗ-lực cho tái-bản để làm sống lại tinh-thần cuốn sách. Người Việt-Nam khắp nơi hãy giúp sức phổ-biến nó như một tài-liệu tra-cứu căn-bản. Tại Hải-Ngoại, bản Anh-ngữ "White Paper on the Hoang Sa (Paracel) and Truong Sa (Spratly) Islands" không những sẽ trợ-giúp phần tài-liệu pháp-lý cho những nhà Nghiên-cứu thông-hiểu Anh-Ngữ, nó cũng cần-thiết để thế-hệ trẻ hiểu-biết chính-nghĩa của Việt-Nam và tiếp nối con đường tranh-đấu dang dở của chúng ta.

Tập san Sử Địa 29: "Đặc Khảo Về Hoàng Sa và Trường Sa"

Cùng một niềm đau trong khi chính-quyền ra mắt cuốn Bạch-Thư, ngoài nhóm của Bộ Ngoại-Giao kể trên, những nhà trí-thức Việt-Nam khác cũng thực-hiện được những công-trình nghiên-cứu nghiêm-túc rất đáng khâm-phục. Tập san Sử Địa 29: "Đặc Khảo Về Hoàng Sa và Trường Sa" của Nhà Xuất-bản Khai-Trí ra đời tại Sài Gòn. Tập san Sử Địa 29 (Số tháng 1 đến tháng 3-1975) bao gồm nhiều bài nghiên-cứu giá-trị của các học-giả trong và ngoài nước. Những chuyên-gia các ngành Văn-học, Sử, Địa, Địa-Chất, Luật-pháp... như Hoàng-Xuân-Hãn, Lãng-Hồ, Thái-Văn-Kiểm, Lam-Giang, Hãn-Nguyên, Võ-Long-Tê, Sơn-Hồng-Đức, Quốc-Tuần, Trần-Đặng-Đại, Nguyễn-Huy, Trịnh-Tuần-

Anh, Trần-Hữu-Châu, Trần-Thế-Đức... hội-tụ lại để đóng góp cho cuốn đặc-khảo này.

Nội-dung các bài viết rất phong-phú, lý-luận vững chắc. Tùy theo từng chủ-đề, các bài viết giới-thiệu về lịch-sử, địa-lý, địa-chất, sinh-vật trên Hoàng-Sa với đầy đủ các nguồn tài-liệu Đông Tây. Tất cả cuốn sách như đanh thép, minh-chứng chủ-quyền của Việt Nam và quần-đảo Hoàng Sa và Trường Sa suốt dòng lịch-sử. Một Học-giả uyên-thâm, Ông Thái Văn Kiểm đã nhận-xét một cách quả-quyết như sau:

"... Như vậy là chúng ta hội đủ những bằng-chứng cụ-thể tỏ rõ rằng các quần-đảo Hoàng Sa và Trường Sa là của mình (animus) và mình đang khai thác (corpus) các hải-sản, hải-sâm, phân chim, ốc, xà cừ, phốt phát, đồi mồi, cát trắng, cát vàng, v.v... chứ không phải là hoang đảo (res derelicta) mặc cho ai muốn chiếm thì chiếm.

Trải mấy ngàn năm lịch sử, tổ tiên chúng ta tranh giành từng tấc đất ngọn rau trong cuộc bành trướng lãnh thổ khắp ba mặt: Nam tiến, Tây tiến và Đông tiến, lấy Trường Sơn, sông Cửu Long và Nam-Hải làm địa bàn sinh hoạt, như muốn thi gan đấu sức với núi cao bề cả, nói lên chí quật cường của một dân tộc chưa bao giờ chịu lùi bước trước nguy nan. Ngày nay, đương đầu với những thử thách lớn lao, chúng ta chỉ có một con đường là trường kỳ chiến đấu trên mọi mặt: quân sự, chính trị, ngoại-giao, để bảo-vệ chủ-quyền và sự vẹn-toàn lãnh-thổ, lãnh-hải quốc-gia Việt-Nam..." (Trích: Tập san Sử Địa 29: "Đặc- Khảo Về Hoàng Sa và Trường Sa", số tháng 1 đến tháng 3-1975, Sài Gòn).

Gậy Ông không-lò tự đập lưng Ông không lò

Những nhà quan-sát thời-cuộc trong hai, ba thập-niên trước đây đồng-ý một câu trả lời mà họ cho là hiển-nhiên: *"tại sao lý-luận của người Trung-Hoa lại ào ạt và mạnh mẽ như vậy?"* Đó là vì: *"Trung-Hoa không những là một nước lớn, người nhiều mà học-giả của họ ở hải-ngoại lại đông-đảo, số lượng bài khảo-cứu về chủ-quyền nhiều vô-cùng"*.

Hình-ảnh về chủ-quyền Trung-Hoa đã được người Tàu liên-tục vẽ vời với cùng một kiểu cách mờ ảo như nhau. Những hình ảnh đó vô-cùng to lớn trong không-gian và cũng được những "học-giả" của họ kéo dài một cách nhạt nhòa ra cả thời-gian. Hầu như tại bất cứ quốc-gia nào, với bất cứ ngôn-ngữ nào; người ta cũng thấy bài viết của họ nêu ra bóng dáng những tướng-lãnh, những nhà hải-hành lấp-loáng ngoài Biển-Đông đi xâm-chiếm, đi thám-hiểm ngay từ đời nhà Hán trước cả Công-nguyên.

Tuy vậy, vải thưa làm sao che được mắt thánh, màn tre sơn phết làm sao che được bức tường-thành. Vì nội-dung không có thực, tất cả những nét vẽ mờ ảo kéo dài nhạt nhòa đó đã dần dần tan như mây khói.

Rồi đến một ngày, người Việt-Nam cũng xuất-ngoại đông-đảo, cũng khảo-cứu như người Trung-Hoa lúc trước đây. Trong các trường đại-học Âu, Mỹ, Á, Úc; khi người Việt cùng nhau đọc những đoạn Sử, Địa hay tài-liệu mà chính Trung-Hoa đem ra dẫn-chứng, người ta đã tìm thấy ngay sự thực để phản-công vũ-bảo. Những sự thực "chết người" này làm cho Ông Tàu không-lò bị tẩu-hỏa nhập-ma vì trúng ngay đòn Gậy Ông Đập Lưng Ông.

Chứng-tích Trung-Hoa-Học, một đòn hồi-mã-thương?

Dựa vào môn Trung-Hoa-Học của Âu-Mỹ, nhiều học-giả Trung-Cộng bù-lu bù-loa rằng mấy ngàn năm trước, người Tàu đã hải-hành ra khơi, khám-phá hết các hải-đảo ngoài Biển Đông. Theo kiểu "Bình Bất Yếm Trá", cách tuyên-truyền này là một đòn Hồi Mã Thương hiểm-độc chẳng?

Nhìn tổng-quát, Trung-Hoa có một nền văn-hóa cổ, nhiều khám-phá khoa-học và kỹ-thuật đã do người Tàu thực-hiện. Tuy vậy về khả-năng hải-hành, người Trung-Hoa rất lạc-hậu. Học-giả hàng đầu về môn Trung-Hoa-Học và cũng là tác-giả pho sách Trung-Hoa-Học đồ-sộ nhất kim-cổ "Science and Civilisation in China" (xuất-bản tại Cambridge, 1971) xác-nhận rõ-ràng như vậy.

Một cuốn sách khác "Eighth Voyage of the Dragon - History of China's Quest for Sea Power" của Bruce Swanson (Hải-quân Học-hiệu Hoa-Kỳ Annapolis ấn-hành năm 1982) mở đề như sau: *"Lịch-sử Trung-Hoa hàng ngàn năm biểu-thị đặc-tính đối-kháng với tính-chất biên cả. Suốt hai ngàn năm sau đó, hai triều-đại nhà Hán (220 TTL.- 221) và nhà Đường (618- 907) đã biến-đổi Trung-Hoa thành một đế-quốc tráng-lệ, có căn-bản văn-hóa lục-địa (landbased cultural empire)"*.

Người biết tiếng Pháp, Anh, Đức, Tây-Ban-Nha; có thể đọc các cuốn sách hay bài viết của Wang Gungwu, Pelliot, Duyvendak, Grasso... để tìm hiểu về các chuyến viễn-dương của tiên-nhân Việt-tộc không những ra khắp Biển Đông mà còn vượt hai đại-dương là Thái-Bình và Ấn-Độ.

Có những nhà Trung-Hoa-Học như James Fairgrieve, đã viết trong sách "Geography and World Power" (London, 1921, p.242) rằng *"người Tàu là giống dân lục-địa với các thói quen và cách suy-nghĩ của người sống trên đất liền suốt 40 thế-kỷ."* Một học-giả khác, E. B. Elridge viết trong sách "The Background of Eastern Sea Power" (Melbourne, 1948, p.47) rằng

"tâm-trí người Trung-Hoa chỉ hướng về nội-địa và kiến-thức của họ về biển cả thật là ít ỏi".

Như vậy chỉ một thời-gian ngắn, ánh-sáng kiến-thức Trung-Hoa-Học có thực-chất đã xóa tan mây mù tuyên-truyền Trung-Hoa-Học giả-tạo. Đồn Hồi Mã Thương, vì không biết sử-dụng, quay lại đả-thương chính chàng kỵ mã !

Cổ-sử Trung-Hoa nói lên sự thực

Người Tàu nói căn-cứ ở Hán-Sử, họ mồm loa mép giải tuyên-bố Lộ-Bác-Đức và Dương-Bộc nhà Tiên-Hán (206 trước Tây-lịch - 8 sau Tây-lịch) khám-phá Hoàng-Sa, rồi Mã-Viện nhà Hậu-Hán (25 - 219) lại đem quân đến kiểm-soát Hoàng-Sa.

Sử-ký là môn học tiên-bộ tại Trung-Hoa. Xứ này có sử rất sớm. Ngay tiền-thời Khổng-Tử (551-479 trước Tây-lịch), người Tàu đã viết sử. Ngày nay vì tranh-chấp hải-đảo Trung-Cộng lại vội vàng, đã đại-dốt mang các bộ Sử-ký chính-xác đó ra làm chứng.

Đọc các sử-cương Trung-Quốc, người ta biết rằng tướng Lộ-Bác-Đức xâm-lãng Nam-Việt, rồi Mã-Viện tái-chiếm Giao-Chỉ sau khi đánh bại Hai Bà Trưng. Xem kỹ các sách Hán-Sử, ai cũng đọc được thật rõ ràng rằng Lộ-Bác-Đức chưa bao giờ tiến quân ra Biển Đông. Tiên-Hán-Thư còn viết là họ Lộ chưa bao giờ ra khỏi Quảng-Châu. Ngay cả đảo Hải-Nam là chỗ cận kề, tướng này cũng chưa hề đặt chân đến, nói chi là đất Giao-Chỉ. Truy-cứu thêm Hán-thư, người ta cố công tìm-kiếm nhưng không thể thấy chi-tiết nào liên-hệ đến đoàn (Nam-phương) lâu-thuyền của Dương-Bộc vượt qua eo biển nhỏ bé Chu-Nhai. (Shore of Pearls, Edward H. Schafer, University of California Press, Berkeley and London, 1970. Trang 12).

Chuyện Mã-Viện cũng tương-tự. Hậu-Hán-Thư ghi chính-xác đường tiến-quân của đoàn viễn-chinh. Mã-Viện mang chức Phục-ba Tướng-quân như Lộ-Bác-Đức, phụ-tá của Viện mang chức Lâu-thuyền Tướng-quân như Dương-Bộc. Tuy hai vị Đại-Đô-Đốc và Đô-Đốc này có một số lâu-thuyền nhưng quân nhà Đông-Hán gồm hơn mười ngàn lính mộ ở Trường Sa, Quế Dương, Linh Lăng, Thương Ngô; mười hai ngàn người nữa lấy ở các quận thuộc Giao-Chỉ Bộ, cứ phải dùng đường bộ. Đại-quân đi bộ suốt từ Hồ-Nam xuống các tỉnh Quảng-Đông, rồi Quảng-Tây, lại tiếp-tục đi bộ men theo bờ biển, phá rừng để tiến quân sang Quảng-Yên, rồi Lăng-Bạc. Sau đó, Mã-Viện có đuổi theo tướng Đô-Dương của Hai Bà tới vùng Thanh-Hóa Nghệ-An nhưng rồi lại vội vã quay về. Không có bất cứ một chi-tiết nhỏ bé nào liên-hệ tới hải-đảo, dù lớn hay nhỏ, xa hay gần bờ biển Miền Trung Việt-nam đã được Hán-Sử đề-cập cho đến một lần.

Trung-Hoa bắc loa kêu ầm lên rằng Ham-đội nhà Minh chiếm đóng Hoàng-Sa. Chúng ta bình-tĩnh trung-

dẫn Minh-Sử, thách-thức người Tàu chỉ vào chương nào, trang nào, dòng nào ghi sự kiện đó. Không những Minh-Sử không ghi chép mà cả những bản tường-trình chi-tiết hơn về hành-động đi xâm-lược của Trịnh-Hoa cũng kể sơ sài là đoàn tàu đi ngang qua hải-đảo này, hải-đảo nọ. Một vài chuyến hải-hành "thông-quá vô-tư" ngoài biển như vậy không tạo được một điểm pháp-lý nào cho Trung-Cộng. Dựa vào lý lẽ gì họ có quyền chiếm hết các cù-lao hay quần-đảo dọc theo hải-trình qua „n-Độ-Dương cho đến tận Mã-đảo, Phi-châu hay sao ?!

Ngày nay Hải-Quân Hoa-kỳ hải-hành khắp Ngũ Đại-Dương, thăm viếng trăm ngàn hải-đảo. Với những dụng-cụ chính xác, bản-đồ và tài-liệu chi-tiết hơn nhiều, họ cũng không vì vậy mà có quyền nhận vợ hải-phận hay đảo-dư của bất cứ quốc-gia nào.

Cổ-sử Trung-Hoa ghi những sinh-hoạt cổ nhất trên Biển Đông.

Người Trung-Hoa rất xứng-đáng hãnh-diện về nền Sử-học tiền-tiên của nước họ. Muốn tìm hiểu quá-khứ xa xưa của vùng đất Đông-Á , người ta phải đọc các pho sử của người Tàu viết ra. Đặc-biệt khi cần biết về những sinh-hoạt của con người trên vùng duyên-hải và ngoài Biển Đông, việc khảo-cứu cũng không ngoại-lệ.

Tuy nhiên, trong khi người Tàu rất muốn kể chuyện biển (sea stories) của họ ngày xưa, nhưng rất ngại ngừng không giám đả-động đến những chi-tiết ghi rõ ràng trong các cuốn sử-ký của họ một số sử-liệu như sau:

Trong giai-đoạn đầu mới lập-quốc qua các đời Đường Ngu, Hạ; lãnh-thổ Trung-Hoa nằm sát sông Hoàng-hà, trên cao-nguyên, còn rất nhỏ hẹp. Cho đến đời nhà Thương, nước Tàu đã mở lớn hơn nhưng cũng chỉ vào khoảng tới-đa mỗi chiều 400km x 300km, tức vài ba trăm dặm mỗi-chiều (Chine Esprit et Sociéte, Speiser) và rất xa biển cả. Trong lúc đó, người Bách-Việt tuy chưa tạo được hình-thức quốc-gia chặt chẽ nhưng có lẽ đông đảo hơn người Tàu rất nhiều. Đất đai họ chiếm ngự bọc quanh bờ Biển Đông nhất-định bao la rộng lớn, ít nhất cũng lớn gấp hàng chục lần so với nước Tàu nguyên-thủy nằm sâu trong nội-địa.

Trước thời Xuân-Thu đã có người viết Sử. Sau đó, một nhân-tài lớn ra đời là Khổng-Tử (551-479 trước Tây-lịch). Ông đã san-định các Kinh Thi, Thư, Lễ, Dịch cùng biên-soạn kinh Xuân-Thu. Trong khi không nói gì tới các hoạt-động sông nước của người Tàu thì Khổng-Tử lại đề-cập tới các sắc dân miền Nam sinh-sống ngoài hải-đảo và trên thuyền bè. Sau thời đó, số sách sử còn nhiều hơn. Ngày nay, đọc các cuốn sách Hoài-Nam-Tử của Lưu-An, Sử-ký của Tư-Mã-Thiên, Lâm-„p-Ký...

người ta thấy lúc xưa, dân Trung-Hoa rất lạ lùng khi thấy những dân Di, dân Man sinh-tồn với biển cả.

Bản-đồ lấy trong cuốn sách China's March Towards the Tropics, của Harold J. Wiens (Conn, 1954) ghi-chú rằng: Căn-cứ theo sử Trung-Hoa, địa-bản sinh-hoạt của người Bách-Việt trải dài từ Ngô-Việt (bán-đảo Sơn-Đông) tới Việt-Thường (Huế).

Cuốn sách Science and Civilization in China, Vol. 4, (Cambridge ấn-hành 1971: các trang 656, 665) còn liệt-kê các tài-liệu cổ-thư Trung-Hoa như Lâm-,p-Ký, Thủy-Kinh-Chú, Thái-Bình Hoàn-Vũ-Ký, Phương-Vật-chí... đã đề-cập đến những chi-tiết khá hay như mấy ngàn năm trước tàu thuyền của người cổ Việt đã được đúc bằng đồng, bằng sắt. Lại còn chuyện lý-thú như những đoàn quân viễn-chinh của Trung-hoa đi Nam-xâm đã sử-dụng luôn những phương-tiện địa-phương mà Sử của họ ghi rõ ràng là Nam-phương Lâu-thuyền.

Chúng ta cũng nên biết qua rằng có một nước Việt vùng Chekiang (Triết-Giang ngày nay) thành-lập một trong những đoàn quân thủy đầu tiên ở Á-Đông. Vào năm 472 TTL., Hải-Quân nước này là lực-lượng mạnh nhất thời Chiến-quốc (The Junks & Sampans of the Yangtze, G. R. G. Worcester, Naval Institute Press, Annapolis, 1971: 607.) Quân-đội nước Việt luôn luôn vận-chuyển, chiến-đấu trên thuyền, không bao giờ dùng ngựa hay chiến-xa. Chiến-hạm thời đó có chiếc bọc đồng.

Cattigara, Kê-Chợ (Hà-Nội) trên bản đồ Ptolemy

Qua các hải-đồ cổ, người Tây-phương biết đến tên hải-cảng và vùng biển đầu tiên ở Á-Đông. Đó không phải là những địa-danh Trung-Nguyên mà là tên hải-cảng của Giao-Chi. Trước công-nguyên, người Âu-Châu cũng đã biết đến Biển Đông của nước ta và Vịnh Bắc-Việt. Họ gọi chung là Cignus Magnus (hay Sinus Magnus). Những tài-liệu sau đây giải-thích sự-kiện đó:

Sau cuộc viễn-chinh của Alexandre Đại-đế (336-323 TTL) sang „An-Độ, nhiều giao-tiếp đã xảy ra giữa Á-Âu, người Hy-Lạp biết thêm nhiều sinh-hoạt của người Á-Châu. Eratosthene (275-195 TTL) viết sách Geographia, Ptolemy (khoảng 100-170) phát-triển môn địa-lý, viết sách và hình-dung ra một bản-đồ thế-giới mà tận-cùng về phía Đông-Đông-Nam là bán-đảo Vàng Chersonese và hải-cảng Kattigara (hay Catigara, kinh-độ 117 độ Đông, vĩ-độ 8 độ Nam - Kinh-tuyến gốc lấy từ đảo Ferro - (Islands of the Blest- quần-đảo Canary.) Bán-đảo Vàng là Đông-Dương và Kattigara (có bản-đồ ghi là Cattigara) chỉ Kê Chợ (Kesho), Long-Biên (Lugin) hay Hà-Nội ngày nay.

Tác-giả cuốn sách "Ancient India as Described by Ptolemy" là J. W. McGrindle, cũng đồng-ý với các học-giả khác, nghĩ rằng Kattigara là Hà-nội. Nơi trang 9, lời

tác-giả ghi-chú : "Trung-Hoa trong gần 1,000 năm đã được biết như là quốc-gia nằm trong nội-địa Á-Châu (inner Asia)". Tại trang 26, ông viết: "... với lý-thuyết rằng Kattigara, điếm xa nhất về phía Đông tới được bằng đường biển, phải nằm gần hay trên cùng kinh-tuyến với với nước Tàu, điếm xa nhất đi đến được qua đất liền".

Chứng-cớ của đồng bản-đồ hỗn-loạn

Tương-tự việc khoe hão những chứng-cớ lịch-sử, người Trung-Hoa thường lờ bịp thiên-hạ bằng các chứng-cớ bản-đồ. Chuyện họ bịa-đặt đại-khái như thời nhà Nguyên, nhà Minh, nhà Thanh; họ đã vẽ bản-đồ Hoàng-Sa Trường-Sa. Dù nói một cách lớn lối như vậy, nhưng người Tàu chưa bao giờ đưa ra được lấy một tấm làm chứng-cớ cho thiên-hạ coi

Tuy người Trung-Hoa không có chứng-cớ bản-đồ, nhưng người Việt-Nam tôn-trọng sự thực lại thích lục lợi đồng bản-đồ cổ xưa đó của họ. Kết-quả công-bố (báo Tuổi Trẻ Chủ-Nhật, Việt-Nam; 26-5-1996; & News In Review, Hoa-Kỳ; 6-6-1996) rất chính-xác và hiển-nhiên quá đến độ người Tàu hết đường chối cãi. Đó là sự kiện bản-đồ Trung-Hoa có xuất-hiện quần-đảo Tây-Sa và Nam-Sa ra đời sớm nhất cũng không trước năm 1909. Niên-đại này quá mới, không chứng-minh được điều gì, và... rất yếu nếu so-sánh với tài-liệu chính-xác của Việt-Nam.

Tai-hại hơn, vì lập-trường chính-phủ Trung-Hoa không vững-vàng và sự thông-tin ngay trong giới chức-quyền cũng yếu, nên một số bản-đồ chính-thức ra đời cùng năm đó (1909) lại không kịp tu-chỉnh. Nguy-khôn nhất cho Trung-Cộng là loạt Bản-Đồ Đại-Thanh Đế-Quốc Vị-Trí Khu-Hoach Quảng-Đông tỉnh và Quỳnh-Châu phủ Nhai-Châu hội-đồ (tập Trung-Quốc Cận-Thế Địa-Dur-Đồ) được vẽ rõ ràng là biên-giới Trung-Hoa tới đảo Hải-Nam (tức Quỳnh-Châu) mà thôi!

Đầu thế-kỷ 20, căn-bản hiểu-biết của họ về các hải-đảo ngoài Biển Đông còn sơ-sài. Rồi gần 20 năm sau, tài-liệu của Trung-Quốc về Tây-Sa (Hoàng-Sa của ta) vẫn không có gì tiên-bộ hơn. Khi cố-gắng thiết-lập tờ báo-cáo-thư Điều-Tra Tây-Sa, viên chức trách-nhiệm tỉnh Quảng-Đông đã gặp phải nhiều khó-khăn khi vãn-khố lưu-trữ Trung-hoa trống trơn, không có một tài-liệu xa gần nào liên-hệ đến quần-đảo này. Cùng thời đó, Tác-giả Lục-Đông-Á trong bài Nhận-định Về Quần-đảo Tây-Sa, ngay câu mở đầu đã viết: "Quần-đảo Tây-Sa được phát-hiện từ thời nào, không có sách Sử-ký, Địa-lý và Bản-đồ nào có ghi; thật không thể khảo-cứu được". Bài này trích-đăng lại bởi cuốn Tuần-Hải-Ký, xuất-bản tại Đài-Loan năm 1974, trang 175 và năm 1937, trang 186.

Trung-Hoa nhập-nhằng vụ Tây-Sa như vậy cho đến năm 1934 lại thêm-muôn quơ-quào thêm Đoàn-Sa và Nam-Sa (chính là Trường-Sa của Việt-Nam). Trong

giai-đoạn máu tham-lam xâm-lược nổi lên này, Trung-Hoa đã lúng-túng, gây ra những chuyện Tiên-Hậu Bất-Nhất lô-bịch như sau:

Năm 1928, chính-phủ Trung-Hoa Dân-Quốc tuyên-bố Tây-Sa là biên-giới phía Nam của quốc-gia. Lee G. Corder thuộc Hải-Quân Hoàng-Gia Úc-Đại-Lợi cho rằng "sự kiện không liệt-kê Nam-Sa vào lãnh-thổ làm suy-sụp lý-lẽ chủ-quyền của Trung-Hoa". (The Spratly Islands Disputes And The Law Of The Sea. Trong "Ocean Development and International Law", Vol 25, 1994, print in the UK, các trang 61-74).

Những chuyện Tiên-Hậu Bất-Nhất lô-bịch khác nữa

Tiến-sĩ Nguyễn-Quang-Ngọc trong khi du-khảo tại Úc-Đại-Lợi, ngoài việc phát-hiện những bản-đồ Trung-Hoa ra đời quá trễ như kể trên, còn ghi-chú thêm một số chuyện Tiên-Hậu Bất-Nhất lô-bịch khác nữa của người Tàu. Chúng tôi xin tóm gọn những sự phát-kiến của Ông như sau:

- Theo Quảng-đông Nghiên-cứu tham-khảo, nguyên-văn câu báo-cáo vào năm 1928 như sau: Tra Tây-Sa quần-đảo dĩ vô chí thư, hựu vô chuyên-thư tường tái. Cho dù không thể tra-cứu về Tây-Sa, và cho dù không hề có sách Địa-chí hay sách Chuyên-khảo nào ghi chép về Biển Đông, người Tàu vì mang dã-tâm, tiếp-tục bắt cần sự thật, vẫn đòi hỏi việc chiếm đoạt hầu hết vùng biển Đông-Nam-Á.

- Những ai theo dõi âm-mưu lấn-chiếm của người Tàu đều nhận ra những điềm khô-hài vì "Bất-Thông Thờ-Vụ". Ngay tên quần-đảo, người Trung-Hoa cũng gọi một cách bất-nhất. Năm nay ghi là Cữu Châu, năm tới kêu Thất-Đảo, lại có khi lỡ-bộ viết là Hoàng-Sa Chử (bãi Hoàng-Sa), nằm trong khu-vực Giao-Chỉ như cuốn Lịch Đại Dư-Địa-Đồ Mục-Lục (1906). Danh-từ Bãi Hoàng-Sa, hay Bãi Cát Vàng là những tên người Việt thường gọi quần-đảo của mình

- Lạ lùng hơn nữa, sự bất-nhất xảy ra ngay trong cùng một cuốn sách căn-bản và hệ-trọng như "Dương-Phòng Tập-Yếu". Trong pho Huân-Thị Tuần-tiểu gồm tới 24 quyển này (in năm 1938) người ta thấy ngay sự khác-biệt nhau: (1) Bản-đồ "Trực Tỉnh Hải-Dương Tổng-đồ" vẽ một quần-đảo ngoài khơi, ghi là Vạn-Lý Trường-Sa (2) Một Bản-đồ khác là "Quảng-Đông Dương-đồ" lại đánh dấu ngay đúng vị-trí đó với một cái tên khác hẳn, đó là Cữu-Nhũ Loan-Châu.

- Bản-đồ vẽ và ghi đã hỗn-loạn như vậy, mà cả những tập sách có nhiều lời chú-giải cũng lung-tung hết sức. Lấy thí-dụ về bộ "Quyển-Châu Phủ Chí". Bộ sách này tuy có tới 14 Bản-đồ hầu hết nằm trong nội-địa, không hề đánh dấu các địa-danh nào như Cữu-Nhũ Loa-Châu, Thiên-lý Thạch-Đường, Vạn-Lý Thạch-Đường, Vạn-Lý Trường-Sa. Tuy vậy khi nhắc đến các quần-đảo trong

bài viết, tác-giả lại ghi tên của chúng lẫn-lộn với nhau: lúc thì gọi là Thiên-Lý Trường-Sa, Vạn-Lý Thạch-Đường (trang 55) đến trang 417, lại gọi là Vạn-Lý Trường-Sa, Thiên-lý Thạch-Đường.

Trong dòng hải-sử Biển Đông nhiều ngàn năm dư, danh-từ Tây-Sa (Hsisha) là một thứ hậu-sinh, chỉ mới xuất-hiện gần đây. Đó là khi Đê-Đốc Lý-Chuẩn đưa tàu thám-sát Hoàng-Sa vào năm 1909. Lại có một truyện tức cười nữa ở đây. Lần này, Hạm-trưởng Chauvaire thuộc Hải-Quân Pháp kể lại bằng một bài viết đăng trong báo La Nature số 2916, xuất-bản tại Paris ngày 01-1-1933, trang 385-387. Chúng tôi xin ghi lại một đoạn đại-y như sau:

"Nhắc lại chuyện hai chiếc pháo-đỉnh nhỏ bé của tỉnh Quảng-Đông mang hiệu-kỳ Đê-Đốc Lý-Chuẩn đến Hoàng-Sa trong năm 1909, ghé lại quần-đảo một khoảng thời-gian không quá 24 giờ. Vậy mà đến ngày 20-6-1909, đại-nhật-báo Quảng-Đông, tờ Kouo Che Pao cho đăng tin lớn...

Tôi nghĩ (lời Hạm-trưởng Chauvaire) thật là khô-hài. Ông "Đê-Đốc nhà ta" và đám thủ-hạ ít oi của ông không những đã khảo-sát kỹ-lưỡng hết thảy các hòn đảo, đụn, cồn, bờ cạn bãi chìm của vùng biển Hoàng-Sa mà còn trong giây lát vẽ ra được một bản-đồ tổng-quát toàn-thể quần-đảo cùng 15 chiếc bản-đồ đầy đủ chi-tiết chuyên-môn nữa... Trong vài giờ thôi nhé! Sau hết, Đê-đốc đã gom đủ yếu-tố để xem xét sâu xa và kết-luận là Trung-Hoa có thể xây-dựng được đến hai hải-cảng trong vùng!"

Hoả Mù trên Đấu-trường Tuyên-truyền

26 năm trôi qua, vấn đề chủ-quyền của "Hoàng-Sa và Trường-Sa thuộc về ai" vẫn tiếp-tục được tranh cãi. Các cơ-quan tuyên-truyền Trung-Cộng hoạt-động rất mạnh mẽ. Tài-liệu Trung-Cộng thật nhiều, được viết dưới mọi hình-thức như thơ, văn, hoạ, kịch... Tác giả là những người Trung-Hoa lục-địa, có cả một số nhỏ người Đài-Loan, gồm người trong quốc-nội lẫn người ở ngoại-quốc. Họ xuất-bản sách lớn, sách nhỏ viết bằng nhiều ngoại-ngữ.

Ảnh-hưởng những tác-phẩm này rất lớn, không những nhờ ở số lượng lớn lao mà lại còn được viết bởi những cây viết tài-ba và nhiều tay khoa-băng. Đặc-biệt những bài viết đăng trên báo các trường luật danh-tiếng như Harvard, Yale, Princeton, Stanford... đã có tác hại kinh-khủng. Đằng sau những giáo-sư luật-khoa gốc Trung-Hoa, nhiều thế-hệ luật-gia học-trò của họ có nhiều người Tàu và cả một số người "bản-xứ" Mỹ, Anh, Pháp... cũng đua nhau theo đường "sư-phụ" tiếp-tục tung ra thêm các bài viết và sách vở làm bức màn hoả-mù che lấp hoàn-toàn sự thật.

Trong hai thập-niên 70, 80; Trung-Cộng luôn luôn nắm được thế áp-đảo trong các cuộc tranh cãi. Là đàn em, Việt-Cộng giỏi nghề bắt chước, học hỏi được

chiến-thuật "biển người" của đàn anh Trung-Cộng. Nhờ đó, chúng lần lượt đoạt xong Miền Bắc Việt-Nam năm 1954, rồi đổ người vào cưỡng chiếm Miền Nam năm 1975. Tuy vậy, Việt-Cộng xem ra kém cỏi, không đủ khả-năng bắt chước Trung-Cộng trong chiến-thuật tuyên-truyền "biển sách" nơi hải-ngoại. Tiếng nói của Chính-quyền Hà-Nội về chủ-quyền Việt-Nam trên hai quần-đảo Hoàng-Sa và Trường-Sa khi đó rất yếu kém, không có chút tiếng vang nào trên trường quốc-tế. Khi nói đến Hoàng-Sa Trường-Sa, một người Âu Mỹ bình-thường nghĩ rằng chính Trung-Cộng, chứ không phải Việt-Nam, có chủ-quyền trên toàn-thể "Biển Hoa-Nam"

Hỏa-mù Quân-Sự gây rối loạn, bất ổn

Trung-Cộng đã áp-dụng nhiều hình-thức và chiến-thuật hỏa-mù khác nhau. Theo Luật-sư Nguyễn-Hữu-Thống, người Tàu đã gây rối loạn, bất ổn, tranh chấp lung tung khắp vùng. Quân-đội Trung-Cộng, tuần-tiểu, phóng hỏa-tiến, thao-dượt quân-sự, lấn chiếm bờ bãi các nơi, càn gàn bờ biển các nước Đông-Nam-Á càng có tiếng vang. Mục đích của họ là làm cản trở giao thông trên mặt biển, gây áp lực quốc tế buộc các quốc-gia liên-hệ hãy tạm gác vấn đề chủ-quyền lại để cùng khai thác thêm lục-địa theo kiểu Đại Hàn, Nhật Bản.

Trên mặt trận tuyên-truyền, thanh-thế người Tàu có mãnh-lực như đã nói ở trên. Còn ngoài chiến-trường, sau khi xâm-lược Hoàng-Sa, Trung-Cộng đã chiếm thêm hàng chục hải-đảo thuộc Trường-Sa vào năm 1989. Hải-Quân của họ cũng đánh chìm 3 chiến-hạm Việt-Cộng, 75 thủy-thủ bị chết và mất tích. Đứng đằng sau vùng hoả mù tuyên-truyền, Trung-Cộng có nhiều lợi-thế, càng thêm lấn lướt, cố thực-hiện mộng xâm-lăng toàn cõi Biển Đông.

Coi thường du-luận quốc-tế, người Tàu khai-thác dầu khí tại khu-vực Hoàng-Sa ngay từ thập-niên 1970. Bất-chấp lẽ phải, mấy năm vừa qua, họ mang dàn khoan dầu vào thám-sát cả trong hải-phận Việt-Nam, chỉ cách Thái-Bình có 38 hải-lý (hl). Trong các hãng ngoại-quốc làm ăn với họ, một số công-ty dầu khí Hoa-Kỳ đã ký kết hợp-đồng và mang dụng-cụ nhân-viên đến Biển Đông. Dưới sự bảo-vệ của Hải-quân Trung-Cộng, các tàu ngoại-quốc đến thăm dò hay khai-thác dầu khí trong hải-phận Việt-Nam.

Tinh-thần người Việt Quốc-gia

Đang khi Việt-Cộng thất-bại trong việc tuyên-truyền, người Việt-Nam quốc-gia vẫn không nản lòng, cương-quyết tranh đấu, tin-tưởng rồi ra tiếng nói của chính-nghĩa sẽ thắng cường-quyền. Bạch-thư của Việt-Nam Cộng-Hoà công bố năm 1974 đã nêu ra đầy đủ những lý-lẽ về chủ-quyền dân ta trên hai quần-đảo Hoàng-Sa và Trường-Sa. Những lý lẽ này được người hải-ngoại chúng ta làm sáng tỏ hơn nữa trong các tài-

liệu pháp-lý đã nhiều lần công-bố mà chúng tôi chỉ xin lược-kê một số tiêu-biểu sau đây:

(1) Thạc-sĩ Trần-Minh-Tiết phát-hành sách "L'agression Sino-Communiste des îles Paracel Vietnamiennes (La Guerre pour la Paix)," in tại Paris, tháng 5/ 1975. Tác-phẩm này luận-bàn về công-pháp quốc-tế, trình-bày nhiều lý-lẽ vững-chắc xác-định chủ-quyền Việt-Nam trên Hoàng-Sa và Trường-Sa. Vị luật-gia tâm tiếng này lên án gắt gao Trung-Hoa Cộng-Sản đã bất-chấp luật lệ, xâm-lăng Hoàng-Sa của Việt-Nam năm 1974.

(2) Ủy-Ban Bảo-Vệ sự Ven-toàn Lãnh-thổ Việt-Nam do Tiến-sĩ Nguyễn Văn Canh đại-diện phổ-biến "Tuyên-cáo của Trí-thức Việt-Nam tại Hoa-Kỳ về chủ-quyền Việt-Nam trên các vùng quần-đảo Hoàng-Sa và Trường-Sa" ngày 22 tháng 7 năm 1994. Dưới sự bảo-trợ của Ủy-Ban này, sách "Địa-lý Biển Đông với Hoàng-Sa và Trường-Sa" của một cựu quân-nhân HQVNCH, ông Vũ-Hữu-San đã được ấn-hành. Có 2,500 cuốn sách, in thành hai ấn-bản năm 1995 và 1996, do Ủy-Ban mang đi phổ-biến rộng rãi cả Mỹ-Châu, Âu-Châu lẫn Úc-Châu. Ngoài những lý-lẽ căn-bản về pháp-lý, các bản tuyên-cáo, tài-liệu và sách vở của tổ-chức này cũng nối-kết các dữ-kiện địa-lý, lịch-sử, hải-dương, địa-chất, sinh-vật, thảo-mộc, văn-minh... giữa các Hải-đảo với đất liền của Việt-Nam để chứng-minh Hoàng-Sa và Trường-Sa là phần lãnh-thổ của Việt-Nam.

(3) Các giáo-sư Nguyễn Du-Phủ và Hà Mai-Phương phổ-biến bài khảo-cứu "Biển Đông hay Nam-Hải có phải là của riêng Trung-Hoa như họ thường nhận?" năm 1995. Đây là phần "Lời Bạt" trong sách "Địa-lý Biển Đông với Hoàng-Sa và Trường-Sa" của Vũ-Hữu-San, sau đó toàn bài được đăng lại trên một số tạp-chí như báo Ngày Nay, Houston, Texas ngày 1/5/1995.

Như tên gọi cho thấy sách "Địa-lý Biển Đông ..." chủ ý bàn về các yếu-tố địa-lý, thế nên Lời Bạt đã mang ý-nghĩa sâu xa hơn nội-dung cuốn sách, ít nhất là trong việc trình-bày các lý-lẽ về chủ-quyền lãnh-thổ. Hai giáo-sư họ Nguyễn và họ Hà dùng ngay các tài-liệu căn-bản nhất của từ-điển Trung-Hoa như Từ-Hải, Từ-Nguyên, Từ-Nguyên cải biên, Tỏi-tân thực-dụng Hán-Anh Từ-điển ... để tìm ra một trả lời dứt khoát cho câu hỏi mà nhan-đề nêu ra. Đó là Biển Đông hay Nam-Hải không phải là của riêng Trung-Hoa. Rõ ràng hơn, bài khảo-cứu xác-quyết rằng: giới-hạn Nam-Hải của Trung-Quốc xưa chỉ đến ngang đảo Hải-Nam là cùng.

(4) Luật-Sư Nguyễn-Hữu-Thống, căn-cứ trên Luật Biển Liên-Hiệp-Quốc (LB/LHQ), đã khuyên-cáo khối ASEAN vào năm 1995 nên đưa vụ Hoàng-Sa Trường-Sa ra Toà-Án Quốc-tế. Nhân-danh chủ-tịch Hội "Luật-gia Việt-Nam tại California" Luật-sư Thống cũng chính-thức gửi thư cho các vị Nguyên-thủ Quốc-gia

vùng Đông-Nam-Á đề nghị đổi tên biển Nam-Hoa thành biển Đông-Nam-Á.

Trong hồ-sơ pháp-lý Hoàng-Sa Trường-Sa lưu-trữ ở Hội Luật-gia, chúng tôi được biết các Luật-sư Việt-Nam đã ghi chép rằng: Cho đến nay, các bản tường-trình về Hoàng-Sa Trường-Sa đều không tham-chiếu vào Công-Uớc LB/LHQ (LOS Convention). Các học-giả Trung-Hoa và Đài-Loan nêu ra thuyết "biển Nam-Hải là biển lịch-sử của Trung-Hoa" vì họ không am-trường pháp-luật.

Luật-Sư Nguyễn-Hữu-Thống tuyên-bố tại California năm 1997 rằng theo đúng LOS Convention của LHQ, các đảo Hoàng-Sa và Trường-Sa thuộc chủ-quyền Việt-Nam vì 4 lý-do chính-yếu sau đây:

- Các đảo này tọa-lạc trên thềm lục-địa Việt-Nam (rộng 200 hải-lý, tiếp nối đường lãnh-hải 12 hải-lý, chạy ra biển).
- Chủ-quyền tuyệt-đối của quốc-gia duyên-hải đối với thềm lục-địa, mặc dù có sự chiếm đóng của quân-lực ngoại-bang (như việc Trung-Hoa chiếm đóng Hoàng-Sa, Trường-Sa).
- Các khu dầu khí tại đáy biển Việt-Nam là do các thủy-tra- thạch tích-luỹ từ cả triệu năm nay do sông Hồng-Hà và sông Cửu-Long đổ ra biển.
- Địa-hình đáy biển Việt-Nam tại vùng Hoàng-Sa Trường-Sa là sự tiếp nối tự-nhiên của thềm lục-địa từ đất liền chạy xa ra ngoài biển. Có thể nói các đảo Hoàng-Sa Trường-Sa là những cao-nguyên của thềm lục-địa Việt-Nam trên mặt biển.

Luật gia Vũ-Hữu-San

TRẬN HẢI CHIẾN HOÀNG SA

←-Phó Đề đốc Hồ Văn Kỳ Thoại đã ra lệnh khai hỏa trước

Tuần vừa qua vẫn còn vang dư âm các cuộc biểu tình phản đối việc Quốc vụ

viện Trung Quốc phê chuẩn thành lập thành phố hành chính Tam Sa để trực tiếp quản lý ba quần đảo trong đó có Hoàng Sa và Trường Sa mà Việt Nam đã tuyên bố chủ quyền.

Nói tới Hoàng Sa, Trường Sa, không thể không nhắc tới những mất mát xương máu của người Việt Nam trên các quần đảo đó.

Năm 1974, trận hải chiến trên Hoàng Sa đã làm 50 chiến sỹ Việt Nam Cộng hòa thiệt mạng trước khi quần đảo này hoàn toàn về tay Trung Quốc.

Năm 1988, một cuộc đụng độ với hải quân Trung Quốc gần Trường Sa cũng khiến Việt Nam mất gần 70 thủy thủ.

Cựu phó đề đốc Hải quân VNCH Hồ Văn Kỳ Thoại chính là người đã ra lệnh khai hỏa vào ngày 19/1/1974 trong trận hải chiến Hoàng Sa. Nay sống tại Virginia, Hoa Kỳ, ông Hồ Văn Kỳ Thoại cũng đã cho ra một cuốn hồi ký có tên 'Can trường trong chiến bại', nói về cuộc đời quân ngũ của mình. Trong phỏng vấn với BBC ông kể lại quyết định khó khăn khi ra lệnh khai hỏa, bắt đầu trận hải chiến bảo vệ chủ quyền Việt Nam trên các đảo thuộc Hoàng Sa ngày 19/1/1974.

Ông Thoại kể rằng trước khi lệnh khai hỏa được đưa ra, hải quân Việt Nam Cộng hòa đã nhận thấy có sự gây hấn trong động thái của phía Trung Quốc. Tàu Trung Quốc đã không chịu rời khỏi lãnh hải của Việt Nam khi được yêu cầu trong những ngày trước đó và lính Trung Quốc đã chĩa súng về phía thuyền của Việt Nam.

"Lúc đầu chúng tôi làm đúng chỉ thị của tổng thống là mời họ ra khỏi lãnh hải một cách ôn hòa, thế nhưng họ nhất định không chịu ra."

←-Hộ tống hạm Nhật Tảo đã bị đánh

chìm trong trận chiến

"Cho tới sáng 19/1, tình hình hai bên cùng chĩa súng không thể kéo dài hơn được nữa."

"Quân Việt Nam Cộng hòa phải dùng võ lực theo đúng chỉ thị của tổng thống và khai hỏa lúc khoảng 10 giờ sáng 19/1/1974."

Phó đề đốc Hồ Văn Kỳ Thoại cho biết tuy quân số hai bên không khác nhau nhiều, các chiến hạm của Trung Quốc tôi tân hơn hẳn của Việt Nam Cộng hòa.

"Chúng tôi phải quyết định rút lui khi cố vấn Hoa Kỳ cho biết 17 chiến hạm của Trung Quốc đang trên đường tới khu vực và khả năng là sẽ có phi cơ phản lực tới từ đảo Hải Nam."

Hạm đội 7 của hải quân Hoa Kỳ đóng gần đó đã không có sự trợ giúp nào, ngay cả khi nghe cầu cứu.

Ông Thoại tin rằng Trung Quốc đã nổ súng giao tranh vì biết rằng Hoa Kỳ sẽ không tham dự trong trận chiến này.

Trong trận hải chiến 1974, khoảng trên 50 thủy thủ và biệt hải Việt Nam Cộng hòa đã thiệt mạng, đa số thuộc hộ tống hạm Nhật Tảo (Theo BBC, 15-12-2007)

